

SZERKESZTŐI IRODA
és kiadóhivatal: Püsp. Lyc.
nyomda. Küldemények ide
intézendők.
Mezjelenik a lap minden
szerdán.

GYULAFEHÉRVÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Egész évre 4 frt. Félévre 2
frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.
Hirdetési díjak: Egy négyszög
centim. tér ára 4 kr. Helygille-
tek minden hirdetés után 30 kr.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Gyulafehérvár, 1890. július 27.

A „Kolozsvár“ f. hó 25-iki száma és a „Pesti Hirlap“ levelezője, e lap 26-iki számában, azon észrevételekkel foglalkozik, melyeket a „Pesti Hirlap“-nak „papsági és világiak“ czimű, az erdélyi róm. kath. status előadói állásának mikénti betöltésével foglalkozó közleményére tettem.

A „Kolozsvár“ és a „Pesti Hirlap“ levelezője észrevételeim más pontjaira nem reflectálva, sőt kifejezetten sokban nekem igazat adva, egyedül azt emelik ki illetőleg támadják meg, hogy „nem állíthatja dr. Mohay Sándor ur, hogy a status szervezeti szabályaival ellenkezik, ha előadói világi egyén választatik meg.“

Hát ezt én nemcsak nem állítottam, hanem éppen azt mondtam, miszerint a szervezeti szabályok e tekintetben rendelkezést nem tartalmazván „nincs kizárva a lehetősége annak, hogy a statusgyűlés ezen fontos állomásra világi férfit választasson“.

Az említett cikkek tehát czáfolnak egy nem létező állítást s azt is rosszul, mert az általuk idézett szabályzat csak következtetésekre alkalmas és sokkal inkább hivatkozhattak volna az 1874 évi statusgyűlés azon határozatára, mely kimondja, hogy „a választás szabadsága semmi által se korlátoztassék, mert ezen teljesen korlátlan választási szabadság kimondása döntően el a vitát — ha volna — a világiak javára.“

Én az előadói állásnak egyházi férfi választása általi betöltését „a gyakorlat által szentesített szokás“-nak mondtam s rámutattam, hogy káros és a közérdekkel ellenkező eljárás volna e kérdésben világiak és egyháziak közt küzdelmet idézni elő s azon meggyőződésnek adtam kifejezést, miszerint a világi elemek higgadtsága az ezen küzdelem terére lépést meggátolni fogja.

E meggyőződés nemcsak az én különleges álláspontom, osztja ezt a statusgyűlési világi ta-

gok nagy része, köztük olyanok, kiknek szava döntő súlylyal bír.

Nagyon sajnálom, hogy ennek kinyilvánítása a „Kolozsvár“ és a „Pesti Hirlap“ levelezőjének tetszését nem nyerte meg, — hanem késznek mutatkoznak jelöltjük érdekében a statusgyűléseken évek sorá óta uralkodó azon egyetértést, mely világi és egyházi személyek közötti különböztetést és ezen kategóriák szerinti különválást nem ismert — megzavarni; — de mindennek dacára kénytelen vagyok ismételni azon meggyőződésemet, hogy bármennyire elismerjük is jelöltjüknek tehetségét és képességeit, a világi elem amaz egyetértés fenmaradását első sorban fogja feladatának tekinteni, annál inkább, mert az egyháziak között is fog találni olyat, ki tehetsége és képességeinél fogva az előadói állásra ép oly alkalmas leend.

A mit az érintett cikkek ezen kívül „leplezések“ czimén tartalmaznak, az egy hirlapi cikkkváltás keretében nem tárgyalható és meg nem oldható. Mint minden emberi intézmény eljárásában, úgy nálunk is vannak hiányok, nálunk is a fejlődésre, haladásra kell irányoznunk igyekeztünket. Ezen kérdések azonban nem állanak összefüggésben az előadó egyházi vagy világi helyzetével. Ha az igazgató tanács hatáskörét nem teljesen tölti be, ennek nem az eddigi előadók az okai; a hójai szőlők ügyében 1871-ben történt mulasztást az előadóknak már csak azért sem lehet betudni, mert a statusgyűlés csak 1873 óta választ előadót; adózás körüli zavarok a legpontosabb magán-gazdánál is szoktak előfordulni; az igazgatótanács rendelkezése alatt álló személyzet fegyelmzése tekintetében az erély és szigorom nem egy példájával találkozunk; a mi pedig iskolai ügyekben a kormányfal szemben való állítólagos engedékenységét illeti, ennek eredete nem az előadók, hanem főképp egy oly világi férfi ténykedésére vezetendő vissza,

ki a statusnál elfoglalt magas állását kormányhivatalnoki minőségével összezavarta.

Egyébiránt legcélszerűbb lesz, ha azon „beavatott körök“, melyeket levelező említ, e kérdéseket a statusgyűlés elé viszik, hol azok részletesen megvitathatók lesznek.

Dr. Mohay Sándor,
országgyűlési képviselő.

A bírósági szervezet.

A bírósági szervezet módosításáról szóló törvénytervezetet, mint a „Jogi Szemle“ írja, az igazságügyminiszter még a nyár folyamán szándékozik közzé tenni, hogy a szakbeli közönség a tervezetet megbirálhassa, mielőtt az ősszel törvényjavaslat alakjában az országgyűlés elé kerül. A törvénytervezet nem öleli fel az egész bírói szervezet végleges szabályozását, mert ez a dolog természeténél fogva csak a polgári és büntető eljárási törvények megalkotása után fog megtörténni; az igazságügyi előterjesztések elseje lesz ez és — törvénynyé válás esetében — még a királyi táblák szétosztásáról szóló törvény végrehajtása előtt fog életbe lépni. A nagy horderejű reform főbb vonásaiban a következőkre terjed ki.

A kir. kuria és kir. ítélőtáblai bírák rangfokozatuk, rangsoruk és járandóságuknak, ugyszintén magasabb fizetésre való igényüknek megtartásával, beleegyezésükkel törvényszéki elnökké nevezhetők ki. Másrészlől az elnökök elnöki állásaikba megmaradva, királyi bírákká lesznek kinevezhetők, nehogy a nekik megfelelő elnöki állást csak az előrelépés kedvéért és okából elhagyni legyenek kénytelenek.

A reform második része az elsőfoku bíróságok színvonalát szándékozik emelni úgy, hogy az elsőfoku bírák, állásukban való meghagyás mellett, rangban és fizetésben előre lépjenek.

A tervezet módot fog nyújtani arra, hogy a törvényszékeknél legalább is azok a kiválóbb, bírói tapasztalatu egyének megmaradhassanak, akikre, mint elnökökre, a felelősségi tanácsokban szükség leend. A törvényszéki és járásbíráknak évenként a költségvetési törvényben megállapított együttes létszámából körülbelül 5 százaléka lesz a kérdéses előléptetésben részesíthető. Ezen gyakorlatok között bizonyos hosszabb bírói szolgálati idő meghatározása mellett nevezni ki a király a

TÁRCSA.

Hagyjatok el. . .

Hagyjatok el, hagyjatok el engemet,
Vidítani nem kell az én szívemet,
Nem kell vigasz, nem kell ének, semmi se;
Jobb szeretném, ha el lennék temetve.
Sötét földbe, hej! de jó ott pihenni,
Csalfaságát e világnak feledni;
Oda vágyom, vigyetek ma, ne holnap;
A hol annyin, jaj de sokan nyugszanak!

H. SZÁNTÓ ISTVÁN.

Abránd a holt hónapokban.

Alattam volt a város, melyet az imént elhagytam. Ünnepnapi délután volt. Lenn a sétatéren, hol cigányzene játszott, a város lakossága egyült volt: a szép ruhás hölgyek is ott sétálgattak udvarlóiikkal. Félórával ezelőtt én is ott jártam közöttük, de az erdős hegyekről friss szellő hivatott ki ide . . . untatott ott lenn már minden, még a kedvencz nótám is, melyet a cigányok húztak. Kimondhatatlan vágy hajtott el onnan, oly édes vágy, mely olykor-olykor, hirtelen megszállja az embert. Hisz ott lenn úgy sem ismerek senkit, ki kevéssé is érdekelné, kivéve Amáliát, és őt nem is láttam ott. Tovább mentem magasabbra, hol a sötét erdők

hűs árnya befogadott, hová szívem titkos vágyai hajtottak. —

Mélyen benn jártam az erdőben. Némely helyen látható volt még a város egy-két tornya, mint távoli köd-alakok. Köröttem csend volt, lágy szellő rezgett a tölgyfák sugarában.

Leültem a fűbe. Fejem egy tölgyfának volt támasztva, míg a végtelen kék eget néztem, melyen ritkán úszott tova egy-egy fehér fellegecske. A fák közt a völgyet láthattam, mely egy napsugáros tengerben látszott úszni.

Félálom vett erőt rajtam; lassan lelopódzott titkos régióiból, szemeimet lezárta.

Ugy rémlett, mintha messziről zúgna valami, előbb hallkan, majd közelebb, mint közelebb vihar. Az égen fekete felhők tornyosultak egymásra. A madarak zenéje elnémult, a méhek zümmögve keresték fel kasukat s a lepkek félve húzódtak meg egy virág kelyhébe, vagy egy fonnyadt levél alá. A füvek is reszketni látszottak félelemtől.

A lég oly nyomásztó volt. — Még csak messze zúgott a vihar, hallkan dörgött a mennyboltozaton . . . hasonló volt a méh dongásához, a bogár zugásához.

Ugy rémlett, mintha én is felkelnék helyemről, menedéket keresni, mintha futottam volna tülkőn-bokron keresztül, míg egy barlanghoz jutottam. Ugy tűnt, mintha ősz remete fogadott volna be, ősz hajjal, szakállal, — ezer redővel homlokán.

Közelebb és közelebb zúgott a vihar, a fák közt süvöltve, füttyölve, tombolva.

S a remete azalatt beszélt nekem egy elmúlt ifjúkori életről, melyet a szerelem tett tönkre, beszélt egy

jószívű leányról, ki neki gyakran eledelt hoz. S beszéde úgy hangzott, mint egy elmúlt gyermekkor tündérmeséi. . .

Aztán úgy rémlett, mintha a barlanghoz közelednék egy leány. Amália volt. Eledelt hozott az agg remetének, és nekem — boldogságot.

Künn tombolt a vihar.

S benn a barlangban hárman együtt voltunk. Én és Amália, kéz a kézben, szem a szemben. — úgy hallgattunk majd a vihar tombolására, majd a remete beszédjére.

Édes szerelem vonult vágytelt keblembé. . .

Oh, csalfá álom te!

Hát hinnétek is, kedves olvasók, hogy az álomvilágon kívül is élne oly leány, ki megkönyörülne egy szegény remetén, és elhagyott pusztá szívémen, hogy megtöltené azt szeretettel?

Hiszen csak álmodtam.

Ime, szép délután van az erdőben. A méh dong a virág kelyhe körül, a bogár zug a légben s a szél csendesen susog az ágak közt. A fák közt látni itt-ott a város egy-egy részét, a tornyot. Mint azelőtt.

Csak keblem volt duzzadtabb reménytől — átvonult rajta a szerelem fényugára.

Lesiettem a hegyekről a városba, a sétatérre. Hátha ott látom Amáliát egy félreeső padon, rám várakozva! Csakugyan a sétatéren volt. Egy ur kíséretében sétált nevetgélve, gondtalanul. —

Ábrándozóan, fájo szívvel néztem a messze kéklő erdős hegycsúcsra. —

Altman Rudolf.

törvényszéki bírákat és járásbírákat, eddigi alkalmazásukban meghagyás mellett kir. táblai bírákká. A törvényszékek ekkép kinevezettek rendszerint tanácselnöki teendőket végeznének. Minthogy azonban az 5 százalékos korlátja meg sem engedné, hogy annyi kir. ítélőtáblai bírói állásban levő törvényszéki bíró működjen a törvényszékeknek, ahány tanácselnökre a törvényszékeknek a polgári és büntető perjogi törvények életbeléptekor szükség leend, sőt, ha megengedné is, alig volna található annyi elsőfokú bíró, aki az ily természetű előléptetésre méltán alkalmazható is lett volna, ennél fogva kir. táblabírói javadalmazásu és rangu tanácselnöki állásuk szervezése helyett az igazságügyminiszter azt a jogot szándékozik magának megadatni, hogy kiválóbb törvényszéki bírák sorából rangemelés nélkül tanácsvezetőt rendelhessen ki ahhoz a törvényszékhez, ahol a tanácsvezetői teendők teljesítésére ezt igényli. A kirendelt bíró 4-500 frt. pótlékban részesülne és természetesen a tanácsvezetői megbízás visszavonható nem volna.

A járásbíróknál több járásbíró és kevesebb al-bíró fogna alkalmazni, a rangban legidősebb járásbíró lesz a bíróság vezetője.

Az al-bírói állást a tervezet gyökeresen reformálja. A törvényszékeknek ugyanis al-bírói állásokat rendszeresen, de azzal a korlátozással, hogy a törvényszékeknek alkalmazott al-bírák száma, az illető törvényszék rendszeresített bírói létszámának negyedrészt meg nem haladja. Az al-bíró legalább egy évig kir. törvényszéknek alkalmazkodik és végleges székhelyét az igazságügyminiszter akkor állapítja meg, mikor a járásbíróhoz rendelik ki. A tervezet a vizsgálóbírói reformot is felöleli és szerint a törvényszék vizsgálóbíráját a kir. törvényszéki bírák sorából, két évi időtartamra az igazságügyminiszter nevezné ki. A vizsgálóbíró évenként 200 forint pótlékban részesülne.

A tervezetben továbbá a felügyeleti jog az egész bírói és ügyvézi szervezetre kiható szabályozásban részesül.

A tervezet az elnöki tanács intézményét is szándékozik meghonosítani a kir. táblánál és kuriánál, melynek feladata volna a bírói állásokra a kijelöléseket megtenni, a bíróság vezetésében az elnököt támogatni. Az alsóbb bíróságok ügyvitelének a felsőbb bíróságok által gyakorolható ellenőrzése is önálló fejezet intézkedéseiben nyer megoldást.

A bírói képesítési kellékek között a tervezet a gyakorlati bírói vizsgálatot kizárja és helyette az ügyvédi vizsgálat sikeres letételének igazolását kívánja meg.

Cultur-egylet.

Az EMKE gyulafehérvári fiókkörre folyó hó 27-én tartott választmányi ülést, mely alkalommal a választmány Halász Jakab elhalálása okán megüresült alelnöki helyet töltötte be, mely állásra Dr. Elek és Viktor lett egyhangulag megválasztva.

Több a központból érkezett megkeresések elintézése után a titkári jelentés olvastatott fel, melynek vázlatát röviden a következőkben adjuk:

Az 1889-ik évben az egyletnek volt alapító tagja 9, rendes tagja 234. Ezek közül elhalálozott rendes tag 7, a kör területéről eltávozott rendes tag 28 — és így a kör 35 taggal apadott. — Megemlíti a jelentés azt, hogy a fiókkört Halász Jakab tevékeny alelnök elhalálásával nagy veszteség érte. — A jelentés a továbbiakban a következőket közli:

„Tartottunk ez évben egy kör- és 4 választmányi ülést, melynek mindnyája a fiókkör érdekében előforduló ügyeket tárgyalta.

A múlt év december havában és a jelen év első negyedében előfordult betegség (influenza) megakadályozott abban, hogy az egylet érdekében tervezett és már határozattá emelt mulatságokat megtartsuk, mindazonáltal tevékenységünk miben sem csökkent, mert az év folyamán, a nélkül, miszerint az alapszabályilag engedélyezett 25%-ot igénybe vettük volna, tisztán az egyleti tagoktól nyert segélyekből a helyi kisdudóvódat, az iparos iskolát és iparos casinót segélyeztük.

Összes bevételünk 276 frtot tett, mely összeg egészben a központba lett beszámítva, a hátrálékok behajtása iránt választmányunk határozata alapján a szükséges lépéseket megtettük.

Egy pár tagot ismeretlen helyre lett eltávozás miatt a tagok sorából a nagytekintetű központi választmány által töröltetni kértünk.

A mi eljárásunkat illeti, városi fiókkörünk első sorban a hatásköréhez tartozó területre kívánta figyelmét kiterjeszteni, a nemzeti irányú nevelés öregbítésével, és e tekintetben a hozzá intézett leiratokban megemlített irányt, a mennyiben azok fiókkörünk viszonyaihoz irányítva czélszerűeknek mutatkoztak — nemcsak követni, de szigorúan végrehajtani is rendeltük.

Mi ezen irány kifejtését különösen a kisdudók és

serdülteknél kísértük figyelemmel, mert pár évi törekvésünk azon tapasztalatra juttatott, hogy valamint nyelvben él a nemzet, úgy a nemzet iránt nagyobb kötelességet nem róhatunk le, mintha a kisdudókat és serdülteket, ily különböző elemű és nyelvű városban, a nemzeti nyelvre tanítsuk, ha azokat abban neveljük és utat nyitunk azon rég táplált ohajunknak, miként a nemzet nyelvének megtanulása, megértése és terjesztése az egyetértés szent céljának mielőbbi elérkezését mozdítja elő. És hogy ebben nem esalatoztunk, példa a Gyulafehérvár sz. kir. város által megalapított, az egyleti tagok által segélyezett kisdudóvoda és iparosiskola, melyekre nézve büszkén állíthatjuk azt, hogy minden tekintetben hivatásunknak a szakszerű vezetés és nevelés által megfelelnek, sőt megtörténik az, hogy a kisdudó az általa elsajátított nyelvismerete által magát a szülői kényszeríti arra, miszerint édes hazánk nyelvén megérteni tanulja azt, mit ő az iskolában megtanult és otthon neki elmond. —

Fiókkörünk évenként nem szűnik és nem szűnik meg a tagok gyarapítása végett munkálkodni, — s az e végből alakult női választmányunk eljárását időnként a nagytekintetű választmányunk bejelentettük, most azonban, midőn a hat éves ciklus egyes tagokra nézve lejár, mindaddig, míg az be nem végződik, s így azt, hogy az egylet tagjai közül kik lépnek ki számba nem vehetjük, e tevékenységét kimutatni nem tudjuk. Pénzbeli gyűjtésünk adatait a fennebbieken adtuk elő. —

A jelentés többi részében a választmány névszerinti elősorolását foglalja magában.

IRODALOM.

* **A „Budapesti Ujság“ előfizetőihez!** A „Budapesti Ujság“ beolvadt az „Egyetértés“-be, a 48-as és függetlenségi párt e régi, hatalmas közlönyébe. Előfizetőink az „Egyetértés“-sel fognak kárpótolni és pedig minden ráfizetés nélkül, bár az „Egyetértés“ előfizetési ára jóval magasabb. E megoldást örömmel fogadják t. előfizetőink, mert oly lapot kapnak cserébe, a mely — eltekintve egyéb kiváló előnyeitől — törhetetlen hűséggel és évről-évre fokozódó hatással ugyanazokat az elveket szolgálja, melyeket öt éven keresztül a „Budapesti Ujság“ is teljes odaadással támogatott. A „Budapesti Ujság“ helmunkatársai e megállapodás folytán abban a szerencsés helyzetben lesznek, hogy működésüket az „Egyetértés“-ben folytathatják. Nem válnak meg tehát a „Budapesti Ujság“ t. olvasóitól, a kiknek eddigi szíves érdeklődésükért szintén köszönetet mondanak. A „Budapesti Ujság“ szerkesztőségé. — Az „Egyetértés“ tárczájában most folyó Stella című rendkívül érdekes regénynek eddig megjelent részét külön lenyomatban küldötte meg a „Budapesti Ujság“ előfizetőinek, hogy a folytatást olvassassák.

* **Mikszáth Kálmán** összegyűjtött munkáinak füzetes kiadásából immár a 22. és 23. füzet fekszik előtűnk. E füzetekben a „Tavaszi rügyek“ folytatását olvashatjuk, ama költőileg szép ifjúkori emlékek leírását, melyek felett valóban a tavasz bája és melege ömlik el, meleg hangulatot ébresztvén a legridegebb kedélyben is. A gazdag tartalomtól elég ha az „Egy fiúnak a fele.“ — „Az öreg Dankó bácsi“ és a „Lutrit“ című elbeszéléseket emeljük ki, mint Mikszáth tollának remeknél-remekesebb alkotásait. A bírálóknak valóban nehéz álláspontja van itt, kritikát akarna írni, és elragadtatja magát a varázs által, mely ellenállhatatlanul elbűvöl mindenkit, midőn Mikszáthot olvassa. Nehéz ott foltozni találni, a hol csak dicsérni lehet és a gáncsnak itt, még akarva sem lehet helye. — Az előtűnk fekvő füzetekkel az összegyűjtött munkának már 5 kötete válik majd teljessé és Révai testvérek (Budapest, IV. váci-utca 1.) föltétlen elismerés illeti meg azért, hogy napjaink legjelesebb magyar humoristájának munkáit is oly olcsó füzetekben bocsájtja közre (egy füzet ára 35 kr.), hogy azokat mindenki megszerezheti, a ki kevés pénzért maradandó becsű élvezetet ohajt.

Levelezés.

Gyimes, 1890. július 27.

Most, midőn a székely vasúti kiépítése már csak napi kérdés, midőn a moldovai csángó telepeknek vasúti összeköttetése megoldott tény, nem érdektelen, ha ezen tiszta magyar ajkú nép beléletéből egy pár esetet felhozok. —

A moldovai csángó-telep, mely hajdan Magyarország erdélyi részének kiegészítő részét képezte, minden tekintetben megérdemli a figyelmet, mert belélete, nyelve és családi viszonyai, ha köztük vagyunk, hiven emlékeztetnek vissza székely néplünk természetére, annyira munkához

edzett, mint ez, s ha viselete némelyben különbözik is, mert a férfiak különösen a rumén nép viseletét fogadták el, de nemzeti épségét teljesen megtartotta.

Nagyon feltűnt nekem beszédjük, az „s“ betűt nem használják, selypítve beszélnek, s különösen feltűnt az, hogy a nők semmi más nyelvet, mint anyai nyelvüket, nem beszélnek, míg a férfiak, habár hibásan is, mint az ország belvidékén részben fuvarozás, részben munka teljesítés végett többször megfordulók, kis részben az idegen nyelveket is értik.

Igaz magyar faj ez, melyet az idők sem voltak képesek nyelvéből teljesen kivetkőztetni.

Edzett testtel és lélekkel küzdik át életpályájukat a nélkül, hogy legkisebb panaszt hallatnának, mert mint öregei mondják, megszokták a munkát s ezt örömmel teljesítik.

Utazásom ezéja az, hogy megismerjem némi részben e távol élő testvéreinket, mert megvallom, hogy a bukovinai székelyek betelepítése alkalmával zavarban voltam azzal a czímmel, a melyet ekkor a telepítetteknek adtak, t. i. a csángó névvel.

Hogy Bukovinában székely telepítvények voltak hogy ezek Mária Terézia alatt telepítették oda, arról tudomásom volt, és épen az okozta zavaromat, hogy én a csángókat folytonosan Moldova határán kerestem, és mégis a Csángó-egylet azokat Bukovinából hozta be. Most már tisztában vagyok, tudom azt, miként az egylet nevezte magát helytelenül, a mint helytelenül cselekedett akkor, a mikor az általa betelepített székelyeket nem Erdély hegyes vidékeire, hanem Magyarország azon helyére telepítette, melynek levegője, vize e munkás népnek javára nem lehet.

Ha a jelenlegi alvidéki csángó telepek helyett, a székelyek azon kincstári birtokokra telepítették, melynek szántó és kaszáló földjei mellett erdősegek is vannak, ha a hegyes vidék lakói eredetisége meghagyatják, a nép folyton erősödve testben, lélekben és hitében rövid idő alatt népéletünköt képes lett volna teljesen átváltoztatni.

Ez szerény véleményem, lehet ennek ellenkezőjét is vitatni, azonban e nép megmutatta azt idegen helyen beékelve, különböző elemek által körülveve, hogy életre képes, s hogy anyanyelvét, elszakítva testvéreitől, — sem feledte el, szokásait megtartotta, s vallásától nem tágitott.

A csángó népnél ugyanezt tapasztalhatni, — nyelvét a szülői háznál, s nem az iskolában, mert ez tiltva van, hanem énekeivel tanulja, — nincs oly tanítója, mely őt nyelvén oktassa, állami iskolák lévén, a kormány nevez ki tanítókat, kiknek önként értetődik felsőbb iskolai törvény szabja elő azon nyelvet, a melyen tanítaniok kötelességek, mit sem törődnek azzal, ha értie a tanítvány előadásait vagy nem.

Ismertetésem és utleírásom első közleményét ezekben azon igéretemmel teszem, hogy azt folytatni kötelességemnek ismerem.

Tekintetes Szerkesztő ur

kész szolgálja
N. G.

NAPI HIREK.

Gyulafehérvár, július 30.

— **Mária Valeria főhercegnő** ő fenségének Salvator főherceggel menyegzője e hó 31-én tartatik meg Ischlben, hová a király ő felsége és a királyi család fenséges tagjai már megérkeztek. — Minket magyarakat kettős érdek vezet; egyik az, midőn a felséges Uralkodónk családjában történő örömmünnepen mindnyájan egy szív és lélekkel osztozunk örömeiben; második az, a midőn egy magyar főhercegnő hazánk szülőltje alapítja meg szíve sugallta jövő boldogságát. — Nemzetünk minden tagja, ifja és véne együtt örül, örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy hűséges hódolatának, lelkes szeretetének szemmel látható jeleit adhassa s ne csak szívében érezzen, hanem tettel is bizonyítsa. — Nem mulaszthatjuk el, mint hű alattvalók azon hő ohajátunkat kifejezni: miszerint az ég áldása arassza teljes kegyét ő fenségére és Felséges uralkodónk családjára.

— **Személyiek.** Lukács Béla államtitkár e hó 28-án utazott el családjával együtt Zalathnáról, hol egy hetet töltött. Az államtitkár ur városunkba csak kevés ideig időzött, — este 7 órakor hajtott ki az indóházhoz tovább folytatandó útját Budapestre. — Ez alkalommal a Tövisről induló gyorsvonathoz külön csatlakozó vonat rendeztetett be.

— **Püspök Ur ő Excellentiája** e hó 26-án utazott Piskire, kedvencz nyaraló helyére. Mint tudjuk, ő Excellentiája a Statusgyűlés megnyitáig fog itt időzni.

— **Külv.** Helyi fiatal iparos polgártársunk Czirlea József augusztus hó 15-en tartja esküvőjét Balászfalván ottani Ratiu Nataliával. Gratulálunk.

— **Műkedvelői társulat és dalárda,** mint értesülünk, a mai napon tartja alakuló gyűlését a tanácsház termében karöltött működésre. A dalárdisták kiegészítik magukat más tagokkal, kik mint műkedvelők fognak működni.

— **Egyleti gyűlés.** A lövés-egylet bizottmánya folyó hó 28-án rendkívüli gyűlést tartott a költséges ásatási munkálatok befejezéséig végett, hol kimondatott, miszerint a tagok a hátralek befizetésére felkérendők. A mult évi hátralekosok beperlendők és az augusztus 3-án tartandó lövészetben csak azok vehetnek részt, kiknek semmi hátralek sincs. Megszavaztatott a csolnakázó-ünnepély tűzijáték költsége. Ellenőrnek megválasztott Bayer Adolf hadnagy. Jelen alkalommal felhívjuk a n. é. közönséget a pártfogásra, mivel ezen szép cél elérésével elérik az is, hogy a város 100 holdnyi posványos rétje kiszárad és nem terjeszti ártalmas kigöngyölséit.

— **Becsületsértő trafikás.** A helyi dohány nagyüzde a napokban sensatiós eset színhelye volt, — ugyanis W. H. helyi kereskedő egy pár szivarbevásárlása végett a helyi tőzsdébe bement, alig lépett be az ajtón, a nagyüzdes őt a legdurvább szitkokkal és az ott lévő közönséget is megbotrakoztató módon bántalmazta. — W. H. a tőzsdést becsületsértésért beperelte, ezen kívül a pénzügyigazgatósághoz is feljelentette. Nagyon természetes, hogy mind a két fórumnak joga van ezen ügybe illetékes híralatot hozni, főleg érdekében áll a pénzügyigazgatásnak ezen ügyet sürögösen és kellő igazságérzettel tisztába hozni, — nehogy a nagyüzdes bántalmazásának mások is kitéve legyenek.

— **Utolsó s legjobb ideli nyári táncmulatsága** a helyi lövés-egyletnek — költség kimelés tekintetéből a „Nap“ vendéglőben lesz megtartva, mely alkalomra a hölgyeknek szép nyerevényei össze vannak állítva s délután korán kezdhetik a lövészetet. Az urak pedig reggeli 6 órakor kezdik meg a lövőhelyiségben, mely tart szakadatlanul délután 2 óráig. A közönség filéit ne sajnálja, ha félre kényelmes koresolyázó helyet és mulatságot ohajt.

— **Jönnek és mennek a katonák.** Folyó hó 27-én reggel hagyta el véglegesen az itt állomásozó 64-ik ezred egyik zászlóalja városunkat, elmenvén Szászvárosra, honnan őszszel egy más zászlóalj érkezik. Másnap érkezett a 62-ik ezred 4-ik zászlóalja M. Vásárhelyről.

— **Vár katonák nélkül.** Augusztus 13-án indul az 50-ik ezred 3-ik zászlóalja N-Szebenbe, a 62-ik ezred pedig Medgyesre s akkor csak az irodai személyek s felügyelők maradnak a gyulafehérvári várban.

— **Az ingadozó tűzoltó zene.** Sajnosan értesülünk, miszerint a tűzoltó zenekar bomló félben van néhány tagnak megakadályozott tűzkeredése miatt. Reméljük, miszerint tapintatos és erélyes vezetés a jóra való polgárokat és tagokat össze fogja tartani.

— **Folyó hó 30-án** érkezik a kolozsvári 24-ik nehéz üteg 1. tőzsiszt, 14 főtiszt, 231 legény és 132 ló és 12 ágyúval városunkba, hol 31-én pihenve tovább folytatják útjokat N-Szebenbe.

— **Ritka eset** ezim alatt közölt azon hírtinkre vonatkozólag, hogy Gyulafy Albert ur szülőit a mennyegzőre meg nem hívta volna, Gyulaffy Albert urnak szerkesztőségünkben tett kijelentése folytán kinyilatkoztatjuk, hogy ő szülőivel szemben fiui köteleességét teljesítette. Örömmel adunk helyet a nyilatkozatnak annyival is inkább, mivel e fiatal embert nem volt szándékunk bármi csekély részben is megróni.

— **Kilgázítás.** Mult számunkban folyó hó 27-ére jelzett tűzijátékkal egybekötött csolnakázás nem tartott meg, mivel a munkálatok nem lettek befejezve s csakis a jövő hó elején fog megtartatni általunk jelzett sorrendben.

— **Közegészségi szempontból** nagyon is ajánljuk figyelmebe az illetékes fórumnak, miszerint az egészségügyi csatorna és környéke zsufolva van korhadttűzős anyagokkal s az egyes udvarokból kifolyó hulladékokkal. A rendelet meg van, de nem hajtatik végre.

— **Országos vásár.** A folyó hó 23 és 24-én megtartott baromvásár alkalmával eladatott 2447 drb nagy marha és 100 drb aprómarha. A marhák jó árban keltek el. A folyó hó 26-án megtartott kirakodó vásár elég kinalattal nagyon csekély kereslettel gyengén sikerült.

— **Időjárás.** 27-től csekély kilátás csapodékra. Esőre kilátás 31-én. A meleg nappal tűrhető, estve fel-felű hűdég van.

— **Heti vásárok** folyó hó 26 és 29-én gyengék voltak s a kereslet csekélysege már ijesztő a városi kereskedőkre nézve.

— **Vizaknán** a multkor említett tárnából újból egy honvéd hulláját vették ki. A városi hatóság eltemetésére nézve intézkedett. Két napig a holttest látható volt. —

— **Másolat.** A m. k. Pénzügyminiszteriumtól. 70831. Valamennyi vármegye törvényhatósága és törvényhatósági joggal bíró város közönségének (a horvát-szlavon megyék és városok kivételével.) Az elkésve illetve szabálytalanul bejelentett italmérsi jogok kártalanításáról szóló 1890 XXXIII t. cz. értelmében azok a kártalanítási igények, melyek habár elkészettek, de még is 1889 évi dec. hó végeig valamely hatóságnál vagy hivatalnál bejelentettek, tárgyalás alá veendőek azon esetben, ha az érdekeltek a fenebbiek szerint eszközölt bejelentések tárgyalás alá vetelét legkésőbb 1890 év szeptember hó 30-ig a pénzügyminiszternél kérelmezik. Ugyancsak az 1890 évi szeptember hó 30-ig a pénzügyminiszternél bejelenthetők és az idézett törvény szerint tárgyalás alá veendőek a községeknek az 1888 évi XXXVI t. cz. hatályba lépte előtt szerzett italmérsi joguknak vonatkozó és az idézett törvény alapján érvényesíteni elmulasztott kártalanítási igényük is. A törvény ezen intézkedésére az érdekeltek figyelmét a „Budapesti közlöny“-ben közzé tett külön hirdetményvel hívtam fel, mely hirdetményben a törvény szabványainak ismertetése mellett röviden jelzem azon feltevéleket, a melyektől az idézett törvény elkéssetten beadott igény bejelentések tárgyalását függővé teszi, egy-szersmind pedig utmutatást kívánok nyújtani az újabb bejelentés szerkesztésére és annak felszerelésére nézve. Felhívom a vármegye (város) közönségét, hogy tekintettel a bejelentésre kitűzött záros határidőre, késedelem nélkül intézkedjék az iránt, hogy az érdekelte jogosultak figyelmé ezen hirdetményre a községi előjáróságok útján is felhívassék, s hogy különösen azon községi előjárók is, kik a község kártalanítási igényét annak idején be nem jelentették, utasítsanak, hogy a megfelelő bejelentést különbeni felelőségük terhe alatt ezuttal el ne mulaszták. Budapest, 1890. július hó 1-én. Wekerle s. k.

— **A esődfelszámolási tárgyalásokról** felveendő jegyzőkönyvek után járó bélyegilletékek lerovása ügyében a pénzügyminiszter a következő körrendelet intézte valamennyi pénzügyigazgatósághoz: A esődfelszámolási tárgyalásról felveendő jegyzőkönyv után járó bélyegilleték minden egyes hitelező, illetőleg meghatalmazottja által külön-külön akként rovandó le, hogy a tárgyalás alkalmával a esődbiztosnak átadott bélyegjegyek a tárgyalási jegyzőkönyvre felragasztatnak és az 1881. évi XXVI t. cz. 4. §-a értelmében felülbélyegzetnek. Tekintve, hogy a esődfelszámolási tárgyalásokról felveendő jegyzőkönyvek után járó bélyegilletékek a most mondott módon való lerovása az egyes esődhitelezőkre felette terhes kötelezettséget ró, amennyiben a lakhelyükön kívül eső esődbiztosnak székelyén gyakran kizárólag a bélyegilleték lerovásának indokából meghatalmazottat tartoznak nevezni, illetőleg ennek hiányában a megletezés veszélyének vannak kitéve, az említett határozatok 4. pontját a gyakorlati élet kívánalmainak megfelelően a m. k. igazságügyminiszter urral egyetértőleg oda módosítom, illetőleg egészitem ki, hogy a esődfelszámolási tárgyalásról felveendő jegyzőkönyv után járó bélyegilleték az ezen illetékek megfelelő bélyegjegyeknek a esődbejelentéshez való csatolása által is leróható. Ebben az esetben a esődbejelentéshez csatolt bélyegjegyek a esődbiztosnál a felszámolási tárgyalásig elnöki letétképp kezelhetnek, a felszámolási tárgyalás alkalmával pedig az elnöki letétből a esődbiztosnak kiadtván, ez utóbbi által a jegyzőkönyvre az illető tétel mellett felragasztatnak. A bélyegilletékek ily módon való lerovása esetén azonban a esődbejelentés kitűllapján szembe-tűnően kiteendő: „... kros esődfelszámolási jegyzőkönyvi bélyeg mellékeltetett“ és ha a bejelentés a esődbiztoshoz postán küldetik, a küldemény borítékán megjegyzendő, hogy az elnöki letétet tartalmaz.

— **A Helm-féle híres Meidinger kályhák** levelezőnk a következőket írja: „Már gyakran volt alkalmam rámutatni arra, hogy hazánk határain túl élő hazánkfiak szorgalmuk által mily magas polczra szoktak emelkedni és hogy Bécs leghíresebb gyártelepeinek nagy része magyarok kezeiben van. Erre nézve ismét példánul szolgál H e i m H. temesvári szülletésű hazánkfia, kinek Bécsben Meidinger kályhák, kandallók és központi fűtés-berendezések számára nagyszabású gyára van és a ki a dr. Meidinger H. tanár által szerkesztett világhírű kályhákát egész Európában bevezette. A gyár a Bécs mellett Oberdöblingben van, a raktár Bécsben I. Michaelerplatz 5. és Budapesten Mária Valeria-ntezha Thonet udvar; azon kívül főkraktárjai vannak Frágában, Londonban és Mailandban. Az e czég által ügyintézetek mint hatóságok és magánosok számára szállított kályhák száma óri-

ási és az utolsó 10 évben Ausztria-Magyarországban csak tanintézeteknek közel 4000 drb Meidinger kályhát szállított, melyből Magyarországra körülbelül 2000 drb jutott. Vasutak számára körülbelül 1800 drb kályhát szállított és ezenkívül hivatalok, hatóságok, kaszárnyák, községek, követségek s konzulátusok, papirendek, hitközségek, egyházak, templomok, kórházak, jótékony intézetek, egyletek, gazdaságok, uradalmak és különösen óriási számban vállalatok és magánosok számára. A Meidinger kályhák, melyeket valódi szerkezetükben csak Heim gyáros készít, annyira elterjedtek és ismertek, hogy előnyeikről és jutányosságukról kár volna beszélni. Különösen az ugynevezett „Vesta“ töltő és szellőző kályha az, mely mint a közönséges Meidinger kályhának tetemes javítása a czég által most erősen forceiroztatik és előnye által mindentűt gyorsan elterjedt. A czég külföldön mindenféle ipari, gazdasági, és magán czélokra szolgáló fűtés-berendezések felállításával is foglalkozik. Ajánljuk tehát az érdeklődőknek, hogy hozassák meg maguknak e gyár érdekes képes leírásait és katalogusait, melyeket az bárkinek ingyen megküld.

— **Azok érdekében, kik tisztaságot szeretnek.** „Zacherlin“ a legkitűnőbb szer rovarok ellen, a leghatásosabb, egyedül jónak bebizonyult szer a terhes rovarok alapos és gyors kipusztítására. Tökéletesen kipusztítja a poloskát és bohát; alaposan tisztítja a konyhákát a sváboktól; leggyorsabban megszabadít a legyek-től; megóvja háziállatainkat és növényeinket mindenféle rovarról és azokból folyó betegségektől; a fejtettől való teljes tisztítást eredményez sat. ezért ajánlatos leginkább lakások, konyhák, istállók, kertek, szobanövények és kalitkák tisztítására, és nélkülözhetetlen szállodák, vendéglők, gazdák és szőlőművelők számára, általában mindenkire, ki tisztaságra és egészségre tart. Minden valódi „Zacherlin“ üvegecske „J. Zacherl“ védjegy és aláírásával van ellátva, megkülönböztethető a közönséges rovarportól, mely kimérve, skatulában, utánzott üvegekben vagy más ilyenműt csomagolásban adatik el. Bevásárlásnál kérjenek tehát csakis „Zacherlin“ és ügyeljenek mellette „J. Zacherl“ névaláírására, visszautasítva hamisított utánzatokat. A továbbiiban utasítjuk a mai számban megjelent ebbeli hirdetésre.

— **Az uri életmód.** (Egy postatiszt kalandja.) Hivatalnoknak még az életmódját is szabályok és paragrafusok határozzák meg, s valószínű, hogy a hivatalfőnökök hetenkint bekérlik a tisztviselők heti konyhaszámláit, ellenőrzés végett. Mert ha egy hivatalnok jól él, olykor vendéglőben eszik s uram boesá! még jó szívtart is talál szívni, mindjárt gyanuba esik, s bizalmatlanságot gerjeszt maga iránt. — Így járt Glosz Béla nevű postahivatalnok is, a kiről ma egy pár lap azt az elhírtelenkedett hírt közölte, hogy hamisított postautalványokkal károsította az államot a főpostánál s e miatt letartóztaták. Hogy pedig ez nem igaz, hanem csak az urias életmód hozta hírbe Gloszt, bizonyítja maga a postai igazgatóság, következőleg: Glosz Béla postahivatalnok letartóztatásáról az igazgatásnak semmi tudomá sincs, valamint arról sem, hogy Glosz hamsi postautalványok készítésével a kincstárt nagyobb összeg erejéig megkárosította volna. Annyi tény, hogy Glosz Béla, aki legutóbb csakugyan a mozgópostánál volt alkalmazva életmódjával bizalmatlanságot gerjesztett maga iránt az igazgatásnál s ezért már másfél hónapja, hogy nem teljesít szolgálatot. Elbocsátva azonban a posta kötelekéből még nincsen s lehetséges, hogy ez nem is fog vele megtörténni. Glosz Budapesten tartózkodik, s igen vagyonos rokonsága van, akik segélyzik. Az utalvány hamisításnak a Rohrer-testvérekéhez hasonló módját — a postai igazgatóság szerint — kizárja az a már vagy 3 hónapja divó rendszer, hogy a levélhordó az utalvány-nyal együtt a pénz is kézbesíti a címzettnek; így tehát Glosznak nem volt annyi ideje, hogy az utalványt meghamisítsa.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **ISSEKUTZ JÁNOS.**
Ségőszerkesztő: **Dr. Gál Béla.**
Kiadó: Papp György.

Nyilttér*)

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150. versch. Qual.) vers. roben- und stückweise portu. zollfrei das Fabrik-Dépót G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgenend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

Árlejtési hirdetmény.

A gyulafehérvári királyi törvényszéki fogháznál és a helyi ugynevezett kamara- épületen eszközlendő helyreállítási munkálatok fogantatása végett, a gyulafehérvári királyi ügyészség hivatalos helyiségében folyó év **Augusztus 6-án délelőtt 10 órakor** árlejtés fog tartatni.

A kikiáltási ár 1416 frt 12 kr. Árvezetni szándékoztok, a kik szakértői minőségüket igazolni tartoznak, kötelesek 5%-nyi bánatpénzt letenni, esetleg zárt írásbeli ajánlatok, ugyanannyi bánatpénzzel ellátva, az árlejtés napjáig a királyi ügyészséghez beadandók.

A részletes árlejtési feltételek, és műszaki iratok, alólirt királyi ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekintheők.

A királyi ügyészségtől.

Gyulafehérvárt, 1890 évi július 10-én.

Jakab István,
királyi alügyész.

Sz. 381—1890 tkvi.

114. 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatósága közhírré teszi, hogy az „Albina“ nszebeni takarékos és hitelintézet végrehajtatónak Juanus Augusztin végreh. szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végreh. ügyében a vizaknai kir. járásbírósg területén, Alamor község határán fekvő, az alamori 134 sz. tjkben A + 1—3 és 6—10 rend sz. a. felvett végrehajtást szenvedő illető 1/2 rész ingatlanokra az árverést 725 frt. 15 kr. kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi **augusztus hó 28. napján délelőtt 9 órakor** Alamor község házában megartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékoztok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333/1881. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságtól.

Vizaknán, 1890. évi márczius hó 7-ik napján.

A kivonat hitelélül:

Gruber István kiadó.

Sz. 148—890. tkvi.

113. 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatósága közhírré teszi, hogy „Albina“ nszebeni takarékos és hitelintézet végrehajtatónak Muntean Juon lui Juon végrehajt. szenvedő elleni 17 frt 32 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végreh. ügyében a vizaknai kir. járásbírósg területén, Örményszékes község határán fekvő, az örményszékesi 423 sz. tjkben A + 1—17 rend sz. a. felvett ingatlanokra az árverést 662 frt kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1890. évi augusztus hó 28. napján** délelőtt 10 órakor Örményszékes község házában megartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékoztok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy min. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságtól.

Vizaknán, 1890. évi február hó 22-ik napján.

A kivonat hitelélül:

Gruber István, kiadó.

Nagy nyeresémesélyek

a legnagyobb biztonság mellett.

Meghívás a budapesti bankgyestület részvény-társaság által létesített

alkalmi sorajegy-társaságnál

500 állami, és oszt. magyar bélyeggel ellátott magán-sorajegyekről való részvételre. Nyeresémesélyesség 16 milliónál több! Nagyon kedvező csoportosítás. Kitért nyeresémesélyek csak 3 frt havonkénti befizetés mellett.

Ügyelőknek kedvező feltételek mellett alkalmazhatóak.

Ajánlatok intézendők a budapesti bankgyestület részvény-társasághoz Budapest, Erzsébet-ter. 8. sz. 107. 1—3.

Birtok-eladási hirdetés.

Alólirt m. kir. pénzügyigazgatóság által Maros-Portuson f. évi auguszt. 9-én, 21-én és szept. 6-án megartandó nyilvános szóbeli árveréseken, melyekre azonban 10% bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is benyújthatók, az alantabb felsorolt állami javak és jogok fogadás alá bocsátatni.

Az árverési feltételek a pü. igazgatóság és gyulafehérvári püöri biztosságnál betekintheők, valamint az árverés határnapján:

Sor szám	Tárgy	Terület		Becsár mint kikiáltási ár
		Hold	öl	
1	A kalmár bolt	—	68	600 frt
2	A mészárszék	—	—	600 frt
3	Bérföldek a holt Sebes meder területén	4	—	1200 frt
4	A 102-ik ház száma alatti volt gondnoki lak és iroda helyiség	—	—	3000 frt
5	A felső dohányraktár 19.50 méter hosszú és 17.0 méter széles	—	—	2500 frt
6	Az alsó dohányraktár 26.2 méter hosszú és 11.6 méter széles	—	—	800 frt
7	A gondnoki szálláshoz tartozott nagyveteményes kert	—	—	600 frt

Nagy-Enyeden, 1890 július 21-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Popp György,
m. kir. pü. igazgató.

A LEGJOBB

CZIGARETTAPAPIR

Ne n üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb személyiségei által bizonyított tény, hogy a

„Les Dernières Cartouches“ és dorobantul

czigaretta-papír, **BRAUNSTEIN FRÉRES** gyárából (Páris 65 Boulevard Exelmans) a legkényesebb és legkiválóbb.

A kereskedelemben előforduló különféle jobb cigaretta-papírok előkelő tudósok által összehasonlító vegyelemzésnek alávetettek, úgy **Dr. Pohl**, a bécsi vegytani egyetem tanára, **Dr. Lidemann** tanár a budapesti állami vegytani állomás tőnöke, újabb időben **Dr. Soyka** Hygieniét tanár által a prágai német egyetemen és mindazon összehasonlító vegyelemzések mindenkor azon eredményt adták, hogy a **BRAUNSTEIN FRÉRES** cég czigaretta-papírosa a legfinomabb és legjobb.

Valódi csak azon papír, melynek etiquettejé mellett rajzhoz hasonló és **BRAUNSTEIN FRÉRES** céget viseli. Ezen cég czigaretta-papírjánál minden csomag annyit látot tartalmaz, a mennyi az etiquettején fejjegyezve van. A gyár 451. 16—25

BRAUNSTEIN FRÉRES

cég alatt Bécsben I. ker., Schottenring 25 sz. raktárt tart czigaretta-papírjai és cigaretta h. helyi elosztására. Valódi francia czigaretta-papírunk „Les Dernières Cartouches”, mely „Braunstein Frères” céget viseli, Gyulafehérvárt id. Misselbacher J. B. urnál kapható.

Legyen meggyőződve, hogy a

„Zacherlin“

valóban a legjobb szer minden rovar ellen,

mivel — mint egy más szer sem — meglepő erővel és gyorsasággal pusztítja a rovarokat, az utolsó nyomig is. — De a bevásárlásnál ne vezettesse magát tévútra, hanem kérjen valódi „Zacherlin“ üvegekben **J. ZACHERL** nével. — De soha ne vegyen érte szabadon kimért port, vagy hamisított utáztatokat. — De semmiesetre ne mulasztja el a „Zacherlin“-nal egy **Zacherlin sporólót 30 krért** venni, mert ezen újonnan feltalált készülék oly szembeálló nagyobb hatást eredményez, hogy az üveg tartalmát ugyszólván háromszorosítja. 51. 5—6.

Elapható: Gyulafehérvár Fröhlich Gyula, Mihellyes Zsigmond, Nagy József gyógyszerészeknél, Jakab y Albert kereskedésében. — Abrudbánya Molnár Árpád. — Balázsfalva Sinberger Salamon, Heisikovits Leopold, Schiessl Károly. — Szászváros Gratius József gyógyszer., Németh János, Vlad N. gyógyszer. — Szászsebes Binder J. Lajos, Ohnitz János. — Nagy-Enyed Winkler János, Bistritsány Lajos, Cirner C. József. — Szerdahely Schienert C. Frigyes. — Tövis Slafkovich Jacint. — Topánfalva Binder H. — Verespatak Moldován Lajos. — Zalathna Slavkovits István.

Nyomatott a pusp. Lyc. könyvnyomdába Gyulafehérvárt.